

Отъ свѣдѣніята на Страбона излиза на явѣ, че г. Филипъ не се е намиралъ до самата планина, нѣ въ полето; сѫщо и Дио Сацций казва, че Филипъ лѣжи посрѣдъ планините въ полето. Пеония се намирала на сѣверъ отъ Македония и на западъ отъ горнаго течението на реката Струмъ.

Около 342 г. Филипъ II подкачили една тригодишна кръвопролитна война противъ Тракийците, която се свършила съ съвършенното покоряване на земята на югъ отъ Хемъ (Стара-Планина); неговите войски дошли даже до Дунавъ. За безопасността на пътищата и рудниците Филипъ II основалъ цѣлъ редъ македонски военни колонии, като въ Бес-сапара (на югъ отъ Т. Пазарджикъ), въ Кабиле (на югъ отъ Ямболъ) и въ Пловдивъ. Любопитно е точното опредѣление на самото място на пангейските рудници. Въ туй отношение сѫ много забѣлѣжителни показанията на Апиена, споредъ когото сѫщите рудници се намирали га около 8 стадии (1500 метра) разстояние на сѣверъ отъ г. Филипъ. (Фиlipпъ μὲν οὖν ἐστιν ἔτερος λόφος οὐ μακρὰν δι' Διονύσου λέγουσιν εὐ φακτὰ χρυσεῖα ἐστὶ τὰ "Ασυλλάχ καλούμενα. Apien, Guerres civiles IV. 106). Развалините на сѫщия градъ се намиратъ между сегашната Ка-вала и Драма въ Македония. Въ околността на г. Филипъ е распространенъ кристалическиятъ варовикъ и гранитъ (на Маджаръ-Тепе). Гранитътъ е забѣлѣжителенъ по минералогическъ съставъ, особено по изобилието на олигокласа, който е смѣсенъ съ тъмна слюда (биотитъ) и кремъчни зърнца; освѣнь това гранитътъ съдържа и кристали отъ сфена и магнетитъ. Гранитътъ отъ Филипъ прилича по състава си на гранита отъ прочутитъ златоносни разсипи въ Сиера-Невада (Калифорния).

На връхътъ Рашка, който се намира на сѣверо-истокъ отъ г. Филипъ е распространена смѣсь отъ кремъкъ и кафявъ хематитъ, която се види да е съдалището на златото. Малкиятъ връхъ Рашка е отстраненъ около 1500 м. (т. е. точно споредъ показанията на Апиена) между г. Филипъ и рудниците. Добиванието на златото въ тѣзи рудници види се да е ставало чрезъ измиванието на златоносни пясъци.

Д-ръ Иречекъ (Handelsstrassen und Bergwerke von Serbien und Bosnien 1879) пише:

„Римляните копаяха на полуострова злато, срѣбро и жезо. Въ провинциите Мисия (Сърбия), Дация рипенсисъ и